

γορὰ ψευδογραφίας. Καὶ τοῦτο τὸ πόνημα ἐγράφη πρὸ τῆς γεννήσεως τοῦ Σχολαρίου παρὰ τοῦ κατὰ τὰ μέσα τῆς δεκάτης τετάρτης ἑκατονταετηρίδος ἀκμάσαντος Νικολάου Καβάσιλα ἐπισκόπου Θεσσαλονίκης. Εἰς τὰ συγγράμματα τοῦ Σχολαρίου δὲν ἀριθμεῖται πόνημα αὐτοῦ, ὅπερ σώζεται ἐν τοῖς χειρογράφοις τῆς τοῦ Μονάχου βιβλιοθήκης ὑπ' ἀριθμὸν 10 τῇ ἐπιγραφῇ. Βιβλίον περὶ ὀρθοδόξου πίστεως, ἐν ᾧ καὶ περὶ τῆς ἐκπορεύσεως τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Τὸ περὶ ψυχῆς πόνημα τοῦ Σχολαρίου δὲν ἐξεδόθη ὑπὸ τοῦ Εὐγενίου μετὰ τῶν ἀπάντων τοῦ Βρυεννίου, ἀλλὰ ὑπὸ Παναγιώτου χαντζῆ Νίκου μετὰ πονημάτων τοῦ Βλεμμίδου ἐν ἔτει 1784.

σελ. 22. Ἐνταῦθα λέγει. „Καὶ ἄλλα δέ τινα συνηγοροῦντα ὑπὲρ τῆς Φλωρεντινῆς συνόδου πονημάτια δῆθεν τοῦ Γενναδίου, νόθα εἰσι, πλαστουργηθέντα ὑπὸ Ματθαίου Καρσοφύλλης“. Ταῦτα λέγει καὶ ἐν σελίδι 265. Ὅτι τὰ συγγράμματα ταῦτα δὲν ἐγράφησαν ὑπὸ τοῦ Γενναδίου εἶνε ἀληθές (ὁ Dr. Pichler εἰκάζει ὅτι ἐγράφησαν ὑπὸ τοῦ Βησσαρίωνος), δὲν εἶνε ὅμως ἀληθές ὅτι ἐπλαστουργήθησαν ὑπὸ τοῦ Καρσοφύλλης· διότι ταῦτα μετέφρασεν ἐκ τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης εἰς τὴν λατινικὴν ὁ Fabius Benevolentius ἐν ἔτει 1574, ὅτε ὁ Καρσοφύλλης ἦτον 7 ἐτῶν. Ἄλλ' ἀφοῦ Μακάριος ὁ Νοταρᾶς ἐδίδασκεν ἐν Κορίνθῳ κατὰ τὸν Σάθαν ἑπταετής (βλ. σελ. 586), διατί νὰ μὴ συγγράφῃ καὶ ὁ Καρσοφύλλης ἑπταετής θεολογικὰ συγγράμματα;

Ἐν σελ. 25 λέγει ὅτι ὁ Νικαίας Βησσαρίων, ὁ μετὰ ταῦτα Καρδινάλιος γενόμενος, „ἐγένετο ὑποτακτικὸς τοῦ ἀρχιεπισκόπου Δοσιθέου Δωριέως (sic), ἀνδρὸς ἐπὶ σοφίᾳ καὶ ἀρετῇ θρυλλομένου· αὐτὸς ἐδίδασκεν ἐνζήλῳ (sic) τὸν νεαρὸν Βησσαρίωνα“. Κατακρίνει δὲ τὸν Alexandre εἰπόντα τὸν Δοσίθεον ἐπίσκοπον Σπάρτης. Ἄλλ' οὔτε Δωριέως οὔτε Σπάρτης ἐπίσκοπος ὑπῆρξεν ὁ Δοσίθεος, ἀλλὰ τῆς Τραπεζούντος, ὡς Μιχαὴλ ὁ Ἀποστόλης ἐγκωμιάζων τὸν Βησσαρίωνα λέγει οὕτω. „Παραγγείλαντα δὲ